

انسانها در جوامع اسلامی بر خلاف جوامع غربی در برابر یکدیگر مسئول هستند

یک استاد دانشگاه تهران با اشاره به اینکه در اسلام انسان در برابر انسانهای دیگر مسئولیت دارد، گفت: یعنی انسان هایی که با هم زندگی می کنند

یک استاد دانشگاه تهران با اشاره به اینکه در اسلام انسان در برابر انسانهای دیگر مسئولیت دارد، گفت: یعنی انسان هایی که با هم زندگی می کنند نباید نسبت به همدیگر بی تفاوت باشند.

به گزارش خبرنگار مهر، بی تفاوتی نسبت به دیگران یک ارزش غالب در فرهنگ غرب است که همه نسبت به رفتار یکدیگر بی تفاوت هستند معتقدند نباید کسی به کار دیگری کاری داشته باشد مگر اینکه تزامنی حقوقی ایجاد شود که در این صورت قانون فصل الخطاب خواهد بود. اما دین اسلام انسانها را در قبال یکدیگر مسئول می داند.

دکتر بهرام امیر احمدیان در مورد اینکه در فرهنگ اسلامی توجه به دیگران مبتنی بر چه اصلی است و مسئولیت داشتن نسبت به دیگران به چه میزان مورد تأکید قرار می گیرد به خبرنگار مهر گفت: این دو جامعه دو مقوله جداگانه ای هستند. برای اینکه در غرب بر اساس فلسفه لیبرالیسم فرد برای خودش یک واحد است در صورتی که در شرق و جوامع اسلامی جامعه گسترده است.

وی افزود: انسان، محوری است که در قرآن به آن توجه می شود و این انسان در برابر انسانهای دیگر مسئولیت دارد یعنی کلکم راع و کلکم مسئول یعنی مردمی که با هم زندگی می کنند نباید نسبت به همدیگر بی تفاوت باشند. برای اینکه نهادهایی چون مسجد و برپایی نمازهای جماعات و جمعه در جوامع شرقی و مسلمان مطرح است و اینها اجتماعی هستند که مردم از مشکلات همدیگر با خبر می شوند و به همدیگر کمک می کنند. اینکه در جوامع شرقی وقتی اتفاقی می افتد همه دور آن جمع می شوند کنجکاو هستند که بدانند چی شده یا چی می شود بیشتر روح و حس همدلی و همپاری است که تبدیل به حس کنجکاو شده است. بنابراین امر به معروف و نهی از منکر کاملاً بین جوامع اسلامی و غربی تفاوت ایجاد می کند.

این استاد دانشگاه تهران تصریح کرد: در غرب فرد به عنوان محور تعریف می شود ولی در شرق و در جوامع اسلامی جامعه و شوراها هستند که ایفای نقش می کنند. مجمع ریش سفیدان یا هیئت امنایی است که مشکلات مردم را حل می کنند. برای اینکه این مسئله به آموزه هایی که در صدر اسلام بود بر می گردد حس تعاون و با هم همکاری کردن و آنچه در قرآن است این روح و اداره جامعه با آنچه که در غرب است را متفاوت ساخته است.

امیر احمدیان در مورد مصادیق هم گفت: مثل قرض الحسنه ها یعنی یک نهاد اقتصادی مدنی درست می کنند که به مستمندان و بی بضاعتان کمک کنند صندوق هایی تشکیل می دهند که به بی سرپرستان و نداران کمک کنند. در جامعه خودمان شاهد هستیم که در آغاز سال نو یا فصل بازگشایی مدارس هفته نیکوکاری و احسان برگزار می شود و مردم هدایا و کمک هایشان را به نیازمندان اهدا می کنند.

استاد دانشگاه تهران تصریح کرد: در جوامع شرقی و اسلامی اگر کسی پیر شود از جامعه طرد نمی شود ریش سفید تجربه اندوخته و دانش کسب کرده که جوان فاقد آن است. بنابراین ممکن است احترام به ریش سفید در سالهای اخیر در جامعه ما کمرنگ شده باشد اما اصل آن موجود است. علاوه بر آن اجتماع ریش سفیدان هنوز کارایی دارند و مردم به حرفهای بزرگترها و ریش سفیدان گوش می دهند. هنوز حل و فصل اختلافات به طریق کدخدا منشی که توسط ریش سفیدان انجام می شود و حل و فصل موضوع در خانواده ها که یک نفر بزرگتر دارند مسائل حول آن بزرگتر می چرخد و او می تواند مشکل گشا باشد و طرفین را نصیحت کند.

این نویسنده و محقق هم یادآور شد: به صورت خیلی مشخص می توان از هیئت های عزاداری یا از قرض الحسنه ها یا حسینیه هایی که مردم را خارج از چارچوب و ساختار های دولتی می تواند در کنار هم قرار دهد نام برد که برای رفع مشکلات و کنار هم زیستن ها، به صورت فردی که در غرب تعریف کردید و میان جامعه ما تفاوت ایجاد می کند.